

I

Její ložnice smrděla cigaretovým popelem a zatuchlým parfémem. Dvojice popelníků byla napěchovaná vajgly se skvrnami od rtěnky, jako kdyby si jen odskočila pro další krabičku. Z prádelníku visely podvazky a po podlaze u její postele se kroutil norkový šál jako přejeté zvíře. V zrcadle proti posteli se odrazil můj obraz, jak zcela nepříhodně ležím úplně oblečená na jejím zmuchlaném povlečení. Můj sestřih a postava mohly klidně patřit klukovi, ale příliš velké oči mi propůjčovaly vzhled gotické Panny Marie z pohlednice z muzea. Měla jsem na sobě propocené tričko a tmavě modré tepláky. Má kůže byla stále ještě slabě cítit omastkem a kávou z tátovy kavárny v Londýně, ale teď už se ty pachy smísily se suchým vzduchem z letadla a smogem losangeleské dopravy.

Lily na mě zírala z orámovaných fotek všude po pokoji. Na jedné stála v kožené bundě vedle motorky. Na další měla přes bikiny navlečené bílé tričko a seděla v tureckém sedu na slunci pod stromem a smála se do objektivu. Na třetí na sobě neměla nic, jen červenou rtěnku a široký slamák. Na tomhle posledním snímku měla kůži bílou jako albín, stejně jako já, a na ní se rýsovaly čtyři tmavé kruhy – ospalé oči a tmavé bradavky. Na fotce měla vlasy černé, zatímco já jsem přírodní blondýna.

Vstala jsem z její postele a ze stolku vedle dveří vzala láhev whisky. Nebyly tam skleničky, tak jsem si lokla z láhve a prošla kolem její postele do koupelny. Vedle záchodu ležely nařasené kalhotky a já si dávala pozor, aby se nedotkly mé bosé nohy, když jsem si dřepala, abych se vyčůrala. Její byt byl úpně nahoře v jednom růžovém hotelu ve čtvrti Venice Beach v Los Angeles. Pohřeb byl už dřív, ale do krematoria jsem to nestihla. Když jsem dorazila do Venice Beach, tak už se smuteční hostina na počest Lily zvrhla v opileckou vigilii víc jak dvou stovek lidí, kteří tančili a povídali si a šňupali a pili po celém hotelu. Nikdo nevěděl, kdo jsem, tak jsem si stáhla ušmudlanou kšiltovku do očí a prošla chodbami, jako když dítě prochází koktejlovým večírkem. Viděla jsem dlouhé nehty a vlhká ústa; rozšířené zorničky, kostnatá ramena a záblesky neskutečně bílých zubů. Z vany nacpané ledem jsem si vzala pivo, bezútešně bloumala po všech pěti patrech a pozorovala lidi: neoholený obr nasával z láhve vodku a kostlivá ženská ve středních letech křepčila se zavřenýma očima uprostřed pokoje. Byl tam rezatý chlápek, který měl špičaté boty z hadí kůže a rozhalenou bílou košili. Ostatní ho obletovali a jeho pihovaté ruce se svíraly v pěsti, jak se přesouval od hosta k hostu.

„Nemůžu tomu uvěřit,“ řekla Zrzounovi nějaká žena.

„Pořád mám pocit, že se jen opozdila,“ odpověděl a zatínal pihovaté pěsti.

„Ach, drahoušku,“ odpověděla žena, „vždycky chodila

všude pozdě, vid? Přišla by pozdě i na svůj pohřeb – sto-pro.“

„Přišla pozdě i na naši svatbu,“ pokračoval Zrzoun. „Prej nemohla najít ty správný kalhotky.“ Zakaboněným obličejem se mu prodral úsměv a ostatní v hloučku se posmutněle zasmáli. Zrzoun měl nosový přízvuk jako králík Bugs, tipovala jsem to na newyorský akcent.

„Byli ste skvělá dvojka,“ řekl mu někdo.

Pozorovala jsem zpoceného Zrzouna ještě chvíli. Pak se ke mně otočil zády a já už neslyšela, co povídá, tak jsem šla dál pestrým zástupem truchlících, až jsem se nakonec dostala do nejvyššího patra hotelu ke dveřím s nápisem „PRIVATE“. Klíčovou dírkou bylo vidět kolo a kolečkové brusle. Čekala jsem, že tyhle dveře do soukromého bytu budou zamčené, ale byly jen něčím zaklíněné a se zívavým vrznutím se otevřely do stísněné chodbičky s podlahou ze surového dřeva. Vzduch byl cítit osvěžovačem a dlouho zavřenými okny. Zaváhala jsem, ale když se za mnou dveře s cvaknutím zavřely a utlumily zvuky zdola, ulevilo se mi. Ze stropu visela holá zaprášená žárovka a v mezerách mezi prkny u mých nohou byl písek. Stěny chodby byly v barvě dušeného lososa, mnohem světlejší než svítivá štuková omítka plážového hotelu. Dveřmi nalevo se šlo do kuchyně, kde stál jen modrý umakartový stůl a dvě čalouněné dřevěné židle. Stůl byl zarovnaný špinavými sklenicemi a vyhořelými vonnými svíčkami a ve dřezu se hromadilo špinavé nádobí. Otevřené byly i dveře napravo z chodby –

obývák s plochou obrazovkou, toaletkou a pracovním stolem zavaleným papíry. Jediné zavřené dveře byly ty na druhém konci chodby.

Jestli můžete cítit nostalgii nad něčím, co jste nikdy neznali, tak právě směsice nostalgie a zvědavosti mě přinutila lehnout si na její postel a dát si koupel ve vaně poseté milimetrovými chloupky z podpaží, které se zachytily na špinavé čáře odlivu, když se ona, nebo její manžel naposledy koupali. Zezdola sem doléhaly zvuky večírku a já zamknula dveře od koupelny, abych se mohla svléknout, jako to ona dělala určitě milionkrát. Nejspíš si při tom ale počínala s větší elegancí. Asi málem neupadla, když se jí kotník zachytil do gumy od tepláků a všelijaké šrámy a odřeniny na jejím těle nejspíš nepálily, když si zvykaly na horkou vodu. Strupy se jí asi nerozmáčely a neodmývaly jako mně. Kůži měla bez poskvrnky. Nabrala jsem si vodu do pusy a nechala ji zvolna vytékat přes spodní ret. Dřepěla jsem ve vaně s trupem schouleným ke kolenům a nosem těsně nad pěnou a cítila jen páru. Z parapetu nad vanou se dívala mūra a napařovala si křídla. Za oknem bylo jasně modré nebe a palmy. Cákla jsem po můřím obecnstvu a to se odtřepetalo k žárovce nad zrcadlem.

Přemýšlela jsem, co asi dělá táta, a představovala si, jak sedí u našeho umaštěného stolu v kuchyni a kouše si nehty, zatímco jeho žena Daphne rázuje kolem. Daphne se asi snaží nekřičet kvůli té ukradené kreditce, ale hlas jí každou chvíli vyletí skoro nelidsky vysoko a pak se zahltní

vlastní agresí. Kostnatými prsty si neustále probírá proše-
divělé vlasy a pantofle jí vržou na plastových dlaždicích
v kuchyni. Naproti tomu táta je asi v klidu, zamyšlený
a předstírá, že ji poslouchá, jak se v různých obměnách
pořád dokola rozčiluje až do ochraptění. Akorát že tahle
scéna nejspíš proběhla už před několika hodinami. V Li-
lyině ložnici je půlnoc, takže doma v bytě už je zítra. Nej-
spíš už jsou uzavření v ranním mlčení po noci plné křiku,
oblékají se, zalévají si instantní kafe a odemykají kavárnu.
Daphne má našpulené rty, protože nesnáší pracovní so-
boty, a táta tříská věcmi o kovové stolky. Táta není vůbec
podobný tomu Zrzounovi dole. Zatímco Zrzoun klouzal
po hotelovém vestibulu jako had, z jehož kůže měl boty,
táta se pohnul, jen když musel. Zrzoun měl propadlé tváře
a vrásky od smíchu. Táta měl bachraté růžové tváře a hlu-
boké vrásky od toho, jak se pořád mračil.

Zamrkala jsem, abych myšlenky na tátů dostala z hlavy,
a ponořila se hloub do vody. Zrovna jsem si chtěla zapálit
jednu z Lilyiných cigaret – měla je vedle vany v krabičce
vykládané drahokamy spolu s žiletkami a koupelovými so-
lemi –, když se z chodbičky před ložnicí ozvalo vrznutí.
Koupelna byla zamlžená párou a já se stihla tak akorát vy-
hrabat z vany a otevřít okénko nad záchodem, než se vrznu-
tí přesunulo do Lilyiny ložnice. Pára se rozptýlila. Málem
jsem na bílých dlaždicích uklouzla. Natáhla jsem si tepláky
na mokré nohy, zadržela dech a pak se pomalu přikrčila
ke klíčové dírci. Mhouřila jsem oči a dívala se skrz.